

Κυριακή 28η Ίουνίου 2026

Κυριακή Δ΄ Ματθαίου.

(Μτθ. 8, 5 – 13).

«πολλοί από ἀνατολῶν καί δυσμῶν ἤξουσιν καί ἀνακληθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καί Ἰσαάκ καί Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. 8, 11).

Κατά τή σημερινή Κυριακή στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα βλέπουμε τόν Κύριο νά πηγαίνει στήν ἀγαπημένη Του Καπερναούμ. Ἐκεῖ τρέχει κοντά Του ἕνας ἑκατόνταρχος, γιά νά παρακαλέσει τόν Ἰησοῦ νά θεραπεύσει τόν ἄρρωστο ὑπηρέτη του. Ὁ Χριστός ἐκδηλώνει τήν πρόθεσή Του νά πάει στό σπίτι τοῦ ἀξιωματικοῦ καί νά κάνει τό θαῦμα. Ὁ ἑκατόνταρχος, ὅμως, Τόν ἀποτρέπει, παρουσιάζοντας τόν ἑαυτό του ὡς ἀνάξιο νά δεχθεῖ στό σπίτι του τόν Θεάνθρωπο. Ὁ Κύριος θαύμασε τήν πίστη, τήν ἀρετή, τήν

ἀγάπη καί τήν ταπείνωση τοῦ ἑκατόνταρχου καί θεράπευσε τόν ἄρρωστο παραγιό ἀπό μακριά. Τό συμπέρασμα πού ἔβγαλε ὁ Χριστός ἀπό αὐτό τό περιστατικό μᾶς ἀφορᾷ ὅλους: «πολλοί ἀπό ἀνατολῶν καί δυσμῶν ἤξουσιν καί ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καί Ἰσαάκ καί Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου ἔρχεται σέ ἐπαφή μέ ἕναν ἄνθρωπο κοσμικό. Κοινωνεῖ μ' ἕνα πρόσωπο πού δέν ἔχει τίς προϋποθέσεις τῆς ἀληθινῆς πίστεως. Εἶναι εἰδωλολάτρης, εἶναι ξένος, εἶναι ἀξιωματικός τοῦ στρατοῦ κατοχῆς, δηλαδή εἶναι ἐχθρός. Ὅμως, αὐτός ὁ ἄνθρωπος, πού δέν γνωρίζει τόν ἀληθινό Θεό, ἔχει μία καρδιά θεϊκή. Μπορεῖ ἡ ζωή του νά ἐξελίχτηκε μακριά ἀπό τήν ἀληθινή πίστη, ἀλλά μέσα του λάμπει ἡ οὐσία αὐτῆς τῆς πίστεως, πού εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἔχει τέτοια ποιότητα στήν ἀγάπη, πού θά τή ζήλευαν ἀκόμη καί οἱ μεγαλύτεροι ἅγιοι. Ἡ ἀγάπη του μάλιστα συνδυάζεται μέ τήν τα-

πείνωση. Θεωρεί τόν έαυτό του ανάξιο νά δεχθεί στό σπίτι του τόν Ίησοῦ. Ἐάν καί άξιωματοῦχος τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, πού ἦταν ὁ ισχυρότερος στρατός τῆς γῆς ἐκείνη τήν ἐποχή, τοποθετεῖ τόν έαυτό του κατώτερα ἀπό τόν Ἑβραῖο συνομιλητή του. Στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου δέν βλέπει ἕναν ὑποτελή οὔτε ἕναν ἄσημο ὑπήκοο τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Βλέπει ἕνα παντοδύναμο πρόσωπο, πού τό ἐμπιστεύεται καί ἀδίστακτα ὑποκλίνεται μπροστά του. Ἀναγνωρίζει στόν Ίησοῦ μιά θεϊκή ἐξουσία καί δύναμη κατά ἀναλογία μέ τήν κοσμική ἐξουσία πού διαθέτει ὁ ἴδιος. Ἐτσι, μέσα στόν χῶρο τοῦ σκότους καί τῆς ἄγνοιας, ἡ προσωπικότητα τοῦ ἐκατόνταρχου γίνεται ἕνα φωτεινό πρότυπο, ἕνας ὁδοδείκτης πρὸς τήν ἀλήθεια.

Ὁ Χριστός δέν βλέπει μόνον στόν ἐκατόνταρχο αὐτή τήν ἀνώτερη πνευματική ποιότητα. Γνωρίζει ὅτι ὑπάρχουν πολλοί

ἄνθρωποι πού ἀξίζουν νά εἶναι παιδιά τοῦ Θεοῦ, παρότι δέν γνωρίζουν τόν Θεό. Ὑπάρχουν πολλοί ἄνθρωποι πού ἀξίζει νά ἀπολαύσουν τήν κοινωνία μέ τόν Θεό μέσα στή Βασιλεία Του, ὄχι ἐπειδή ἔμαθαν γιά τόν Θεό ἀλλά ἐπειδή ἤδη Τόν κυφοροῦν μέσα τους μέ τήν ἀρετή καί τήν ἀγάπη. Ὅταν λέγει ὁ Ἰησοῦς ὅτι: «πολλοί ἀπό ἀνατολῶν καί δυσμῶν ἤξουσιν καί ἀνακλιθήσονται... ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν», ἐννοεῖ ὅτι αὐτή ἡ Βασιλεία δέν προορίζεται γιά μία μεμονωμένη ομάδα ἀνθρώπων. Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, δηλαδή ἡ ἀδιάκοπη κοινωνία μέ τόν Θεό, προορίζεται γιά ὅσους ἔχουν τόν Θεό στή συνείδησή τους, γιά ὅσους ὁ Θεός εἶναι ὁ πρῶτος καί μεγαλύτερος πόθος τους καί γιά ὅσους ἀνοίγονται ἀγαπητικά πρὸς ὅλους τούς ἀνθρώπους χωρίς διακρίσεις καί ὄρια.

Σύμφωνα μέ τήν κοινή λογική στήν ἀπέραντη ἀπόλαυση τῆς κοινωνίας μέ τόν Θεό ἀξίζει νά εἰσέλθουν μόνον οἱ πιστοί Του. Ὅπως,

ὅμως, ἀποδεικνύεται ἀπό τά πράγματα στό διάβα τοῦ χρόνου, οὔτε ὅλοι οἱ πιστοί τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς ἄξιζαν μία τέτοια ἀπόλαυση οὔτε ὅλοι οἱ πιστοί τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀξίζουν νά εἰσέλθουν σ' αὐτή τή χαρά καί τήν τιμή τῆς θεοκοινωνίας. Ἡ προϋπόθεση, γιά νά χαρεῖ κάποιος στήν αἰωνιότητα τήν ἀγκαλιά καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ ἐσωτερική του ποιότητα καί ὄχι ἡ ἐξωτερική του ιδιότητα. Τό ὅτι κάποτε λάβαμε τό βάπτισμα καί ὀνομαζόμαστε χριστιανοί δέν μᾶς καθιστᾶ αὐτόματα καί μαγικά κληρονόμους τοῦ Θεοῦ. Τό ὅτι συχνάζουμε στόν Ναό, λαμβάνουμε μέρος στίς ἀκολουθίες καί στά μυστήρια καί κά-
νουμε τά λεγόμενα «θρησκευτικά μας καθήκο-
ντα», δέν μᾶς καθιστᾶ ἄξιους τῆς ἔνωσῆς μας μέ τόν Κύριο. Τό ὅτι εἴμαστε μέλη μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας δέν σημαίνει ὅτι θά ἀξιωθοῦμε νά γίνουμε μέλη καί τῆς οὐράνιας οἰκογένειας. Ἡ ἀληθινή ἐπαφή μέ τόν Θεό δέν ἐπιτυγχάνεται ἀπό τά ἐξωτερικά γνωρίσματα

καί τούς τίτλους. Ἐάν θέλουμε νά συναντοῦμε τόν Κύριο ἀπό τώρα καί νά Τόν ἀπολαμβάνουμε στήν αἰωνιότητα, εἶναι ἀπαραίτητο πρῶτ' ἀπ' ὅλα νά συναντήσουμε τόν διπλανό μας. Νά κοινωνήσουμε μέ τόν συνάνθρωπό μας, γιά νά μπορούμε νά κοινωνήσουμε μέ τόν Θεό. Ὁ δρόμος γιά τόν Χριστό περνάει μέσα ἀπό τό πρόσωπο τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου.

Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν θά γεμίσει ἀπό ἀνθρώπους ὅλων τῶν ἐθνῶν. Δέν ἀνήκει μόνον στούς Ἑλληγες ἢ μόνον στούς Ἑβραίους ἢ μόνον στούς Ὀρθόδοξους ἢ ἀκόμη καί μόνον στούς χριστιανούς. Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνήκει σέ κάθε ἀνθρώπο πού ἀγαπάει τόν συνάνθρωπο, σέ κάθε ἀνθρώπο πού ἔχει ταπείνωση καί δέν βασανίζεται ἀπό τήν ὑπεροψία ὅτι εἶναι τό κάτι ἄλλο. Ὁ Θεός θέλει ὅλοι οἱ ἀνθρώποι νά σωθοῦν. Δέν ἀποκλείει ὅσους δέν Τόν πλησίασαν μέ τή σωστή πίστη, δηλαδή μέ

τή σωστή αντίληψη για Ἐκεῖνον. Διαβάζει μέσα στη συνείδησή τους, ἐάν ἔχουν τή σωστή πίστη μέ τήν ἔννοια τῆς ἀληθινῆς σχέσης καί ἐμπιστοσύνης. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού δέν ἔμαθαν πληροφορίες γιά τόν Χριστό, ἔχουν, ὁμως, μέσα τους τόν Χριστό μέ τήν ἐπιθυμία γιά τό θεῖο, μέ τή φιλοτιμία γιά τόν διπλανό, μέ τό μετρημένο καί ταπεινό φρόνημα γιά τόν ἑαυτό τους. Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, πού τυπικά δέν ἀνήκουν σέ κάποια θρησκευτική κοινότητα, θά ἔλθουν «ἀπό ἀνατολῶν καί δυσμῶν... καί ἀνακληθήσονται μετά Ἀβραάμ καί Ἰσαάκ καί Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ἀπό τό πουθενά, ἀπό ἐκεῖ πού κανείς δέν τό περιμένει θά βρεθοῦν πιστοί πού τυπικά ἦταν ἄπιστοι, ἀλλά οὐσιαστικά εἶναι ἄξιοι νά γίνουν συνδιαιτυμόνες τῶν ἁγίων καί τῶν δικαίων στό πανηγύρι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἑκατόνταρχος τοῦ σημερινοῦ περιστατικοῦ μᾶς διδάσκει κάτι πολύ σημαντι-

κό. Μήν ἔχουμε τήν ψευδαίσθηση ὅτι σωθήκαμε, μόνον καί μόνον ἐπειδή ἔχουμε κάποια ἐτικέτα. Ὁ Θεός δέν κοινωνεῖ μέ τούς ἀνθρώπους μέσω τῶν τίτλων πού φέρουν. Κοινωνεῖ μέ τούς ἀνθρώπους μέσ' ἀπό τήν ἀγάπη πού διαθέτουν. Κοινωνεῖ μέ τούς ἀνθρώπους μέσα ἀπό τήν καθαρότητα τῶν προθέσεων καί τή στυλιπνότητα τῆς ταπεινώσεως. Μήν ἐπαναπαυτοῦμε στήν ἰδιότητά μας ὡς ὀρθοδόξων ἐλλήνων χριστιανῶν. Νά ἀγκαλιάσουμε τούς ἀνθρώπους μέ ἀγάπη, πέρα ἀπό κατηγορίες. Νά καλλιεργήσουμε μέσα μας τή μετριοφροσύνη καί τήν ταπεινώση. Τότε, νά προστρέχουμε στόν Χριστό μέ ἐλπίδα. Ὁ Κύριος τήν ἀρετή καί τήν ἀγάπη θά διαβάσει μέσα μας, γιά νά μᾶς εὐλογήσει. Αὐτή ἡ εὐλογία Του θά εἶναι ὁ Παράδεισός μας καί θά εἶναι ἓνα ἀνεκκλάητο βίωμα, πού ξεκινάει ἀπό τώρα καί θά ἐπεκτείνεται στήν αἰωνιότητα, στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀμήν.